

NƠI TÔI TẮM ĐÃ THẤY SỰ SÁNG LỚN. Ê-sai 9:1-7

“1 Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết. 2 Chúa đã làm cho dân này thêm nhiều; và thêm sự vui cho họ. Mọi người đều vui mừng trước mặt Chúa, như vui mừng trong ngày mùa gặt, như người ta reo vui trong lúc chia của cướp. 3 Vì Chúa đã bẻ cái ách họ mang, cái roi đánh trên vai họ, cái gậy của kẻ hà hiếp, như trong ngày của Ma-đi-an. 4 Cả giày dép của kẻ đánh giặc trong khi giao chiến, cùng cả áo xống vấy máu, đều dùng để đốt và làm đồ chum lửa. 5 Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đồi đòi, là Chúa Bình an. 6 Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy! 7 Chúa đã giáng một lời trong Gia-cóp, và lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên.”

Gợi ý bài học: Ê-sai bắt đầu chức vụ bằng việc vạch trần tội lỗi của Giu-đa và Y-sơ-ra-ên. Dân sự vẫn duy trì những sinh hoạt tôn giáo, nhưng đời sống bên trong không được biến đổi. Đức Chúa Trời không làm ngơ trước tình trạng ấy. Ngài dùng sự phán xét để sửa trị dân mình, nhưng mục đích cuối cùng không phải là hủy diệt. Qua sự phán xét và cứu rỗi, Ngài hứa phục hồi trọn vẹn bởi Đấng Mê-si-a, vị Vua thật sẽ đến cai trị dân Ngài. Ê-sai là tiên tri chủ yếu phục vụ tại vương quốc Giu-đa ở phía nam, nhưng trong phân đoạn hôm nay, ông cũng công bố lời hứa của Đức Chúa Trời dành cho vùng đất thuộc vương quốc Y-sơ-ra-ên phía bắc. Trước đó, A-si-ri đã trở thành một đế quốc hùng mạnh và tiến hành xâm lược các nước xung quanh. A-ram bị khuất phục, còn các vùng đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li của Y-sơ-ra-ên cũng chịu sự tàn phá nặng nề. Tuy nhiên, sự sửa phạt của Đức Chúa Trời không kết thúc trong tuyệt vọng. Ngài phán rằng những nơi từng bị khinh miệt sẽ được tôn trọng. Con đường ven biển, vùng bên kia sông Giô-đanh và Ga-li-lê của các dân ngoại sẽ được chạm đến bởi ân điển của Ngài.

Ê-sai mô tả dân sự là: “Dân đi trong nơi tối tăm” và “những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết.” Bóng tối ở đây không chỉ nói đến hoàn cảnh chính trị khó khăn. Đó còn là bóng tối của tội lỗi, thất bại, sợ hãi và sự xa cách Đức Chúa Trời. Họ không chỉ sống dưới quyền lực của A-si-ri, chứng kiến quê hương bị tàn phá và tương lai trở nên mờ mịt. Họ giống như những người đang bước đi trong một vùng đất không nhìn thấy lối ra. Nhưng chính trên những con người ấy, ánh sáng lớn đã chiếu xuống. Ánh sáng không xuất hiện vì họ đã tự thoát khỏi bóng tối. Ánh sáng đến vì Đức Chúa Trời chủ động chiếu soi họ. Đó là bản chất của ân điển. Chúng ta cũng có thể trải qua những thời điểm dường như đang bước đi trong bóng tối: Khi tương lai không rõ ràng. Khi gia đình đầy mâu thuẫn. Khi tội lỗi khiến tâm hồn nặng nề. Khi thất bại làm

chúng ta mất hy vọng. Khi sự sợ hãi bao phủ mọi suy nghĩ. Khi đường như Đức Chúa Trời đang ở rất xa. Nhưng bóng tối không phải là thực tại cuối cùng đối với người thuộc về Chúa. Đức Chúa Trời vẫn có thể chiếu ánh sáng vào nơi tưởng như không còn hy vọng. Chúng ta có thể lại đứng lên không phải vì hoàn cảnh đã thuận lợi, nhưng vì Ngài vẫn đang ở cùng và hành động giữa hoàn cảnh ấy.

Khi ánh sáng của Đức Chúa Trời chiếu đến, dân sự được gia tăng và niềm vui cũng được thêm lên. Ê-sai dùng hai hình ảnh để mô tả niềm vui ấy. Đó là niềm vui của người nông dân trong mùa gặt, khi công sức chờ đợi lâu ngày đã đem lại kết quả. Đó cũng là niềm vui của những người chiến thắng đang chia chiến lợi phẩm sau khi cuộc chiến kết thúc. Đây không phải là niềm vui thoáng qua. Đó là niềm vui của sự giải cứu, phục hồi và chiến thắng. Sự phục hồi Đức Chúa Trời ban không chỉ là sự đầy đủ bên ngoài. Ngài không chỉ khôi phục ruộng đất, dân số hay tài sản. Ngài còn phục hồi tâm lòng, đem niềm vui trở lại nơi từng bị đau buồn chiếm giữ. Vì vậy, căn cứ cho hy vọng của chúng ta không phải là hoàn cảnh hiện tại. Căn cứ cho hy vọng là sự hành động và sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Ê-sai nói rằng dân sự đang phải mang một chiếc ách nặng nề, một cây roi đặt trên vai hay như một cây gậy của kẻ áp bức. Những vật này tượng trưng cho sự nô lệ, áp bức và đau khổ mà dân sự đang phải chịu. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ bẻ gãy tất cả những điều ấy. Trong đời sống chúng ta cũng có những chiếc ách đang đè nặng: Ách của tội lỗi kín giấu. Ách của sự sợ hãi. Ách của lòng cay đắng. Ách của sự lệ thuộc. Ách của những mối quan hệ bị kiểm soát. Ách của lòng tham, danh vọng và thành tích. Ách của những tổn thương chưa được chữa lành. Có những điều không chỉ làm một cá nhân đau khổ, nhưng còn khiến cả gia đình và cộng đồng bị chia rẽ, kiệt quệ. Chúng ta cần xác định điều gì đang phá vỡ sự bình an của Chúa trong đời sống mình. Nhưng chúng ta cũng cần nhớ rằng Đức Chúa Trời có quyền bẻ gãy chiếc ách ấy. Ngài có thể hủy phá quyền lực đang trói buộc và ban cho mỗi chúng ta sự tự do thật.

Ê-sai tiếp tục mô tả những đôi giày của người lính và những chiếc áo thấm máu sẽ bị đem đốt trong lửa. Đây là hình ảnh về sự chấm dứt của chiến tranh. Không chỉ kết thúc và chiến thắng một trận chiến nên công cụ của chiến tranh sẽ không còn cần thiết nữa. Nhưng sự bình an Đức Chúa Trời ban không phải là khoảng nghỉ tạm thời giữa hai cuộc xung đột. Đó là sự bình an sâu sắc đến từ sự cai trị công chính của Đấng Mê-si-a. Con người thường cố gắng tạo ra hòa bình bằng sức mạnh, đe dọa hoặc thỏa hiệp lợi ích. Nhưng những phương pháp ấy không thể loại bỏ tận gốc lòng tham, sự kiêu ngạo và thù hận trong con người. Chỉ Vua Bình An mới có thể đem đến sự hòa giải thật. Ngài không chỉ chấm dứt sự xung đột bên ngoài, nhưng còn thay đổi lòng người từ bên trong.

Ê-sai cho biết nền tảng của mọi sự phục hồi được bày tỏ trong lời hứa: “Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta.” Hy vọng của dân Đức Chúa Trời không đặt nơi một đế quốc mạnh hơn, một đội quân lớn hơn hay một kế hoạch chính trị khôn ngoan hơn. Hy vọng được đặt nơi một Con Trẻ. Đây là

phương cách rất khác với cách thế gian suy nghĩ. Thế gian tìm kiếm sức mạnh qua quân đội, tài sản và quyền lực. Đức Chúa Trời đem sự cứu rỗi đến qua một Con Trẻ. Con Trẻ ấy sẽ gánh quyền cai trị trên vai mình. Chính Ngài là Vua mà dân sự thật sự cần. Ngài được gọi bằng bốn danh hiệu đặc biệt.

Đấng Mưu Luận lạ lùng: Ngài có sự khôn ngoan hoàn hảo để dẫn dắt dân Ngài. Con người thường đưa ra những quyết định hạn chế vì không nhìn thấy toàn bộ sự việc. Nhưng kế hoạch của Đấng Mê-si-a không bao giờ sai lầm. Ngài không chỉ cho lời khuyên khôn ngoan. Chính Ngài là nguồn của sự khôn ngoan và Đấng Lạ Lùng.

Đức Chúa Trời Quyền Năng: Đấng Mê-si-a không chỉ là một nhà lãnh đạo giỏi hay một người thầy đạo đức. Ngài mang quyền năng của Đức Chúa Trời. Ngài có đủ quyền năng để đánh bại tội lỗi, sự chết và mọi thế lực chống nghịch. Điều vượt quá khả năng của chúng ta không vượt quá quyền năng của Ngài.

Cha Đồi Đồi: Danh hiệu này nói đến sự chăm sóc bền vững và đầy yêu thương của vị Vua ấy đối với dân mình. Các vua loài người có thể thay đổi, qua đời hoặc thất bại. Nhưng sự cai trị và chăm sóc của Đấng Mê-si-a còn đến đời đời. Ngài không bỏ rơi dân mình.

Chúa Bình An: Ngài không cai trị bằng sự sợ hãi và bạo lực. Ngài đem đến sự bình an giữa con người với Đức Chúa Trời, giữa con người với nhau và trong chính tâm hồn mỗi người. Bình an của Ngài không phụ thuộc vào việc mọi hoàn cảnh đều thuận lợi. Đó là sự bình an phát xuất từ việc chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Phần cuối, Dân Giu-đa đã chứng kiến nhiều vị vua thất bại. Có những vua khởi đầu tốt nhưng kết thúc trong kiêu ngạo. Có những vua chọn sức mạnh chính trị thay vì tin cậy Đức Chúa Trời. Có những vua không bảo vệ được dân sự và không duy trì được công lý. Nhưng Đấng Mê-si-a là Vua hoàn hảo. Ngài không cai trị để phục vụ lợi ích riêng. Ngài thiết lập vương quốc bằng công lý và sự công chính. Ngài không chỉ giải cứu dân sự khỏi một kẻ thù tạm thời, nhưng giải cứu họ khỏi quyền lực của tội lỗi. Ngài không chỉ đem lại một giai đoạn yên ổn ngắn ngủi. Vương quốc Ngài tồn tại đời đời. Tân Ước cho chúng ta thấy lời hứa ấy được ứng nghiệm trong Chúa Giê-xu Christ. Ngài là ánh sáng chiếu vào nơi tối tăm. Ngài là Con Trẻ được sinh ra cho chúng ta. Ngài là Vua Bình An. Ngài là Đấng giải cứu con người khỏi ách nô lệ của tội lỗi và đem chúng ta vào vương quốc đời đời của Ngài.

Bài học áp dụng: Chúng ta có thể vẫn đang sống trong sự tối tăm, áp lực hoặc cảm thấy mình đang đi trong vùng bóng của sự chết. Nhưng Chúa Giê-xu đã đến. Ánh sáng đã chiếu. Vua Bình An đang cai trị. Vì vậy, chúng ta không cần để bóng tối định nghĩa cuộc đời mình. Chúng ta cũng cần nhìn lại những chiếc ách đang đè nặng trên bản thân, gia đình và cộng đồng. Có điều gì đang phá hủy sự bình an, gây chia rẽ và ngăn trở sự sáng của Chúa trong đời sống chúng ta? Hãy đem những điều ấy đến với Chúa Giê-xu. Đừng chỉ cố gắng tự mình tháo gỡ. Hãy tin cậy Đấng có quyền bẻ gãy chiếc ách và ban sự tự do và bình an thật cho mỗi chúng ta.

Câu hỏi suy ngẫm:

1. Tôi đang sống dưới bóng tối và ách trời buộc nào? Tôi có thật sự tin rằng Chúa Giê-xu có quyền đem ánh sáng, sự tự do và bình an vào lĩnh vực ấy không?
2. Có ai đang sống trong đau khổ, áp bức hoặc tuyệt vọng mà Đức Chúa Trời muốn tôi đem đến sự an ủi, nâng đỡ và ánh sáng của Đấng Christ không?
3. Tôi có thật sự công nhận Chúa Giê-xu là Vua cai trị mọi lĩnh vực trong đời sống mình, hay vẫn chỉ tìm đến Ngài như một người giúp đỡ khi gặp khó khăn?